

ACC. NR. M. 8779: 1-13. (inkl. 1 foto)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland

Upptecknat av: Bror Jansson

Härad: Håh

Adress:

Socken: Harslöv

Berättat av: Elis Månsson

Uppteckningsår: 1942

Född år i Harslöv

Uppteckningarna rör Perken personifieras

såsom en rätt skynke 2

Namn på platser i

Bondåker i Harslöv,

Björnakerova, Skrynan

Kulbrännariägran

Tockabacken 3

Kyrkoled och Kyrkohus 4

Skogsmånen 5

Dyftblock 6

Lägga sig i dagghus 7

Svart hund 8

Pingstbrude och gå 9

med Hjörnan olant 10

H. G. 14

H. G. 3.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. M. 8779: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

<i>Uppteckningen rör</i>	<i>Rida Steffon skede</i>	<i>sid. 9</i>
	<i>Nedgrävd skat</i>	<i>10.</i>
	<i>Tastlagbullar</i>	<i>11</i>
	<i>Vätter ohända</i>	<i>12</i>
	<i>Loenisse</i>	<i>13</i>

H. G. 3.

L. u. F. 42

ACC. NR. M. 8779:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2. —

En man i Flintarp som hade en
mälla i bäcken vid Edvin Nilsson.
Han hade varit i mällan och
skulle gå hem. "Hjån där han
var och dit han skulle gå var
Högården." Då fick han se en rakt
skynke komma farande emot
sig. Han hade en mällhacha
i handen och då han kom in
högg han mällhachan i bordet
och föll död ned. Detta märke
i bordet kunde man se sedan
länge efter trändelsen.

På Bondåkra fjäladsmarker i Vass-
tor intill Kågatte knall ligger en
mosse, den första som ligger längst
inne heter Kåje mossen sedan ha
vi en som heter Björna kuvara.

Antagligen har en björn en ^{gång} fönt
sig i mossen.

En backe i Bondåkra heter Skrynan
en åker kallades Kulbrännorägran
en backe kallades Tockabacken
uppe på denna backen är tre
ättekägar.

ACC. N.R. M. 8779:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

En ställe eller två kallades
Kyrkoled och vara betägnade vid
Rostorp. Kyrkohus kallades en
hus i Karlövs skog. Man kunde
där föda en ko eller två. Detta
hus brände nog till kyrkan.

Kyrkomässa eller kyrkomossa känner
verakt. ej till.

ACC. N.R. M. 8779:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

En bond i Neriv som vehtade
kreatur sag en gång Skagnuan.
Hon sade, att det var en ^{lång} ung
grann flicka med ljus hår
och ljus blå klänning. Hon
fjörsvann rätt fort.

ACC. N:R. M. 8779:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6. —

På Johan Perssons i Torp i Västbo
fanns en stort flyttblock, som kallades
Bristen. Man sad, att det var
en jättkart. De nämnde dock inte,
om den var slungad med något kyp-
ka.

ACC. NR. M. 8779:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7. —

Man skulle lägga sig i dags trefjondagen
i Tor. Då var dagen då läng, än man
kann arbeta sig trätt. Kanske sa-
de man inte ^{någon} särskild orsak till att
man skulle lägga sig i dags trefjondagen.

ACC. NR. M. 8779:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

På en kalas där man dansade
fick en se en stor svart hund
under en bord. Denna hund högg
efter dem som dansade. Det var
syndigt att dansa och en gän-
na ville vilande strämma folk.

ACC. NR. M. 8779:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9. —

I Karstöv förekom icke än
man hade pingstbrud eller ^{än man} som
trettonde dagen gick med Stjärnan.
Rida Staffan skes förekom som
beräk. vet. En päp kom några från
Mentösa och reds här mot Rode-
åkra. De voro inne i äcken
och såg och gick en sup.

ACC. NR. M. 8779:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10 —

På Bondåkra ägor i Kohaven,
som gränsar till Vindarp något
uppåt liden skulle en skatt lig-
ga nedgrävd. Gunner Nilsson
äger nu jorden, precis i sydöstra
hörnet av hans ägor. För bara
såd, än där skulle vara nedgrävd
en skatt.

ACC. N:R. M. 8779://.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

// —

Festlagsbullar hade man ännu
före, då man hade råd. Det var van-
liga vetebullar kanske lite större än
vanliga. Man åt bullarna i beist.
hem tillsammans med kaffer.
De kallades fastelagsbullar. och
ätos fastlagsmåndag. Om tös-
dagen hade man jästa pann-
kakor av kornmjöl.

ACC. NR. M. 8779:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vätterna talade man inte om
oss. Man nämnde inte ens det ordet.

Pål Jens blewa bekanta med goennis-
se, sade man. Det var till konstigt
med honom, ty han blev mycket
rik.

neg. hos
rupp. eckman

Bussehög i Fintorp i Vesstors socken. Det berättas, att en kung Busse skulle ha begravits i högen men någon särskild sägen omtalas icke.